

Næste Dag talte Frk. *Dons* atter om Missionsarbejdet, denne Gang om Børnene, der skulde blive ikke „flinke Tigere“, men „glade Givere“.

Derpaa holdt

Fru Michelet

et vækkende Foredrag, der paahørtes under aandeløs Stillehed om *det Ansvar, vi alle har som Mennesker* — om hvad der paahviler Hjemmene, hvis der skal kunne opdrages en Slægt, der har Forstaaelse af, hvad Sædelighed betyder, baade for den enkelte og Nationen.

Dette udmærkede Foredrag vil forhaabentlig senere blive udgivet som en Brochure for derved ogsaa at blive tilgængelig for dette Blads Læsere.

Foruden de ovenfor kortelig gengivne Foredrag og Diskussioner, havde Mødet forsøgt at give sine Deltagere Anledning til at se lidt af det praktiske Arbejde. Den første Aften var Præstekonerne indbudt af „Hjemmenes Vel“, (en Husmoderforening der tæller 5000 Medlemmer), „Kristiania Sædelighedsforening“ og „Christian Endeavour“ (en kristelig Ungdomsorganisation) til at deltage i disses Mødre-møder.

I tre forskellige Lokaler var her samlet ca. 100 fattige Mødre paa hvert Sted, og de blev beværtet med Kaffe og Kage, fik et godt Foredrag, Sang og Musik. Et af disse Foredrag var om „Plan og Orden i Husets Arbejde“, af Fru Kaja Isaachsen fra Aas.

Denne Slags Møder for Mødre, baade for de dannede og for de fattige, holdes meget i Norge og vinder mere og mere Træn som en udmærket Arbejdsmaade. Det var ogsaa let at se, at Præstekonerne ved disse Møder fik mange nye Impulser.

En Eftermiddag var viet „Arbejdsstuerne for Børn“, der i Løbet af de sidste 10—15 Aar har gjort en stor og velsignet Gerning blandt Storbyens Børn. Stifteren, Frk. Elisabeth Petersen, der har faaet Kongens Fortjenstmedalje i Guld for dette Arbejde, holdt først

et Foredrag om Sagen, hvorefter Foreningens Damer tog Afsked med Præstekonerne og foreviste for dem fire Arbejdsstuer i fuld Drift og en større Udstilling af Stuernes nydelige Arbejder.

Endelig var den sidste Dags Eftermiddag viet Diakonissegerningen. De 250 Deltagere blev først vist omkring i alle Diakonissehusets mange Hjem og Institutioner. I smaa Skarer paa 12 gik de, ført af en Diakonisse, fra Hus til Hus i den store Anstalt; det var et praktisk Kursus i den frivillige Kærlighedsgerning, som Præstekonerne sent vil glemme. Derefter var de alle Diakonissehusets Gæster til et hyggeligt Aftensbord, hvorefter de fik et Foredrag af Forstanderen, Pastor Jansen, om Gerningens Historie og Arbejdsvilkaar. Endelig sluttede Dagen med en Andagt i Diakonissernes vakre nye Kirke, som netop Dagen i Forvejen var bleven indviet. For mange af Præstekonerne var vistnok Dagen paa „Lovisenberg“ Mødets Glandsnummer.

Under Mødet oplæstes Telegrammer fra Dronningen, fra „Manden der passer Hjemmet“ og fra Bestyrelsen for de danske Præstekonemøder, der netop under D. M. S. Kvindemøde i Vejle i de samme Dage var samlede for at planlægge det næste danske Præstekonemøde i Juni 1913.

Saa skiltes man efter tre Dages festligt og hyggeligt Samvær — *alle* sikkert med Følelsen af at vende hjem igen rigere og lykkelige og med større Haab for de forskellige Arbejder, der ventede.

Stemmeretskongressen i Budapest,

15. til 20. Juni 1913.

Tiden nærmer sig nu for Kongressens Afholdelse.

„Danske Kvindeforeningers Valgrets-